Яго ўсеахопнай схільнасцю і пачуццем былі любоў да роднай зямлі і яе людзей. Ён вызначаўся шырыней духоўных даляглядаў, філасофкасцю мыслення, ўменнем зазірнуць у патаемныя куточкі чалавечай істоты.

Чытаць творы Праскурава В. Ф. незвычайная асалода, якую прыносяць, па-першае, прафесіянальная дасведчаннасць і пераканаўчасць аргументаў, а па-другое, гранічная сціпласць пісьма і натуральная прыгажосць фразы. Праскураўскае слова ідзе ад сэрца і разлічана на ўспрыйманне не толькі розумам, а больш сэрцам. Яно служыць, так бы мовіць, каталізатарам станоўчых пачуццяў і спрые

развіццю аптымістычнага светапогляду.

У гэтым, на маю думку, вызначаецца Васіль Федаравіч Праскураў як чалавек і як надзвычай таленавіты мастак, творца.

Дэпутат
Палаты прадстаўнікоў
Нацыянальнага сходу
Рэспублікі Беларусь

[signature] - Н. Свірыд

25 ліпеня 2001 года